

Извори материјала за Радну свеску

6-12. МАРТА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 1. ЛЕТОПИСА 23-26

„Изузетно организована служба у храму“

it-2-E 241

Левити

Краљ Давид је изузетно добро организовао службу Левита. Било је ту оних који су надгледали послове, затим управитеља, судија, вратара, ризничара, као и велики број оних који су помагали свештеницима у храму, двориштима и трпезаријама око приноса, жртава, очишћења, мерења и стражарских дужности. Левити који су били музичари били су подељени у 24 групе, отприлике као што су свештеници били подељени у редове, и на смену су вршили своју службу. Ко ће коју дужност имати одређивало се бацањем жреба. Бацањем жреба се одређивало и који ће вратари бити на којим вратима (1Ле 23; 25; 26; 2Ле 35:3-5, 10).

it-2-E 686

Свештеник

Свештеничку службу у храму организовали су управитељи. Служба се додељивала бацањем жреба. Сваки ред од укупно 24, служио је по недељу дана, што значи да су били на дужности два пута годишње. По свему судећи, за време празника су служили сви свештеници јер је требало принети на хиљаде жртава које је доносио народ, као што је било приликом посвећења храма (1Ле 24:1-18, 31; 2Ле 5:11; упоредити с 2Ле 29:31-35; 30:23-25; 35:10-19). Свештеник је могао да служи и у неко друго време све док тиме није реметио службу других свештеника. Према рабинским пре-

дањима, у време кад је Исус био на земљи, било је много свештеника, тако да је недељу дана службе било подељено међу различитим породицама које су сачињавале ред, па је свака породица служила један или више дана, у зависности од величине породице.

it-2-E 451-452

Музика

У склопу припреме за градњу храма, Давид је одвојио 4 000 Левита за музичку службу (1Ле 23:4, 5). Међу њима је било 288 људи који су „били увежбани и вешти у певању песама у част Јехови“ (1Ле 25:7). Три врхунска музичара, Асаф, Еман и Једутун (који је по свему судећи био познат и под именом Етан), надгледали су ову службу. Они су потекли од три Левијева сина: Асаф од Гирсама, Еман од Ката, а Једутун од Мерарија, тако да је свака од ове три левитске породице имала свог представника у организацији музичке службе у храму (1Ле 6:16, 31-33, 39-44; 25:1-6). Асаф, Еман и Једутун су имали укупно 24 сина, и сви они су били међу 288 горепоменутих увежбаних музичара. Сваки од те двадесетчетворице је водио једну групу певача и музичара. Група им је била додељена бацањем жреба. У тим групама је било 11 најбољих музичара, то јест оних који су „били увежбани и вешти у певању“, а они су бирани међу синовима учитеља, као и свих осталих Левита. Тако је 288 ($[1 + 11] \times 24 = 288$) увежбаних музичара (учитеља) било подељено у 24 реда, баш као што је то био случај са свештеницима. Осталих 3 712 Левита били су ученици, што значи да је свака од те 24 групе бројала око 155 ученика. Дакле, сваки учитељ је имао 13 ученика које је обучавао (1Ле 25:1-31). Будући да су трубачи увек били свештеници,

и њих треба додати на број Левита који су били у музичкој служби (2Ле 5:12; упоредити с Бр 10:8).

it-1-E 898

Вратар

У храму. Недуго пре своје смрти, краљ Давид је темељно организовао службу у храму, коју су обављали Левити и други радници, а међу њима је било 4 000 врата. Били су подељени у редове. Сваки ред би служио у храму седам дана. Њихова одговорност била је да чувају врата Јеховиног дома и да пазе на то да она у одређено време буду отворена, односно затворена (1Ле 9:23-27; 23:1-6). Осим што су чували стражу, неки су водили рачуна и о прилозима које је народ доносио у храм (2Кр 12:9; 22:4). Када је првосветешник Јодај помазао Joаса за краља, на врата су постављени посебни чувари да би младог Joаса заштитили од краљице Готолије, која је претходно силом преотела престо (2Кр 11:4-8). Када је Јосија радио на искорењивању идолопоклонства, вратари су дали свој допринос тако што су из храма избацили прибор који се користио за обожавање Вала. Тада прибор је затим спаљен ван града (2Кр 23:4).

20–26. МАРТА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. ЛЕТОПИСА 1-4

„Лоше одлуке краља Соломона“

it-1-E 174 ¶5

Војска

Краљ Соломон је отворио ново поглавље у историји израелске војске. Иако је током његове владавине у Израелу био мир, гомилао је коње и бојна кола. Углавном

их је увозио из Египта. Да би се сместиле те нове војне јединице, морали су да се изграде читави градови широм израелске земље (1Кр 4:26; 9:19; 10:26, 29; 2Ле 1:14-17). Али Јехова није благословио ову Соломонову иновацију и чим је Соломон умро, његово краљевство се поделило, а војска ослабила. Исаја је касније написао: „Тешко онима који силазе у Египат за помоћ, који се ослањају на коње, који се уздају у многа бојна кола и у јаке ратне коње, а не гледају на Светог Израеловог Бога, не траже Јехову“ (Ис 31:1).

it-1-E 427

Бојна кола

До Соломонове владавине, у Израелу уопште нису постојали одреди војске с бојним колима. То је било зато што је Бог дао заповест краљевима да не држе много коња, да не би деловало да безбедност земље зависи од тога. Самим тим нису могли имати ни много бојних кола, јер су коњи потребни да вуку кола (Пз 17:16). Самуило је упозорио народ да ће им краљеви само стављати терет на плећа и рекао: „Узимаће ваше синове да му опслужују бојна кола“ (1Са 8:11). И Авесалом и Адонија су у покушају да преузму престо набавили кола и 50 људи који су као страже трчали пред њима (2Са 15:1; 1Кр 1:5). Када је Давид поразио краља Сове, оставио је 100 коња који су вукли бојна кола (2Са 8:3, 4; 10:18).

Да би ојачао израелску војску, краљ Соломон је повећао број бојних кола на 1 400 (1Кр 10:26, 29; 2Ле 1:14, 17). Осим Јерусалима, и други градови који су били познати као градови за бојна кола имали су посебне објекте у којима се чуvala та војна опрема (1Кр 9:19, 22; 2Ле 8:6, 9; 9:25).

27. МАРТА – 2. АПРИЛА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. ЛЕТОПИСА 5-7

,„Овде ће увек бити [...] моје срце“

it-2-E 1077-1078

Храм

Историја. Овај храм је постојао све до 607. пре н. е., када га је уништила војска вавилонског краља Навуходоносора (2Кр 25:9; 2Ле 36:19; Јер 52:13). Пошто су Израелци почели да обожавају лажне богове, Бог је дозволио да различити народи нападају Јуду и Јерусалим, а понекад чак и да пљачкају храм. Било је и периода када су Израелци потпуно запоставили храм. Само 33 године након посвећења храма, у време владавине Соломоновог сина Ровоама, египатски краљ Сисак је 993. пре н. е. однео благо из њега (1Кр 14:25, 26; 2Ле 12:9). Краљ Аса (977–937. пре н. е.) јесте поштовао Јеховин дом, али у жељи да заштити Јерусалим направио је један немудар потез тако што је подмитио сиријског краља Вен-Адада I сребром и златом из храма да би га наговорио да поништи свој савез са израелским краљем Васом (1Кр 15:18, 19; 2Ле 15:17, 18; 16:2, 3).

10–16. АПРИЛА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. ЛЕТОПИСА 8-9

,„Жена која је ценила мудрост“

it-2-E 990-991

Соломон

Када је краљица Саве видела велелепни храм и Соломонов дом, храну на његовом столу, како су одевени његови послужитељи и пекарници, као и жртве палjenице које су се приносиле у Јеховином дому,

„остала је без даха“. Затим је рекла: „Ни пола ми није било речено! Твоја мудрост и благостање далеко надмашују оно што сам чула о теби.“ Још му је рекла: „Благо твојим слугама.“ Све то ју је навело да хвали Јехову који је показао толику љубав према Израелу да је поставио Соломона за краља да суди и дели правду (1Кр 10:4-9; 2Ле 9:3-8).

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-2-E 1097

Престо

Једини престо израелских краљева који је до детаља описан јесте Соломонов престо (1Кр 10:18-20; 2Ле 9:17-19). По свему судећи, налазио се у „Престоној дворани“, једној од грађевина на брду Морији у Јерусалиму (1Кр 7:7). Био је то престо од слоноваче обложен чистим златом са наслонима за руке, а са задње стране престола налазио се округли балдахин. Премда је и цео престо могао бити од слоноваче, с обзиром на то како је грађен храм, могуће је да је престо био од дрвета, обложен чистим златом и богато украшен орнментима од слоноваче. Изгледало је као да је цео од слоноваче и злата. До престола је водило шест ступеника, а затим се каже: „Два лава стајала су поред тих наслона [за руке]. Дванаест лавова стајало је на шест ступеника, по један на оба краја сваког ступеника“ (2Ле 9:17-19). Сасвим је прикладно што је власт била предочена лавом (Пст 49:9, 10; От 5:5). Дванаест лавова је вероватно представљало дванаест израелских племена и њихову подложност и подршку владару који седи на том престолу. Престо је био причвршћен за златно подножје. Тај престо, сав у слоновачи и злату, наткривен балдахином и са моћним лавовима на

степеништу које је водило до њега, није се могао мерити ни са једним престолом, било да су га открили археолози, било да је приказан на неким споменицима или описан у неким натписима. С правом се каже да „тако нешто није било направљено ни у једном другом краљевству“ (2Ле 9:19).

17-23. АПРИЛ

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | 2. ЛЕТОПИСА 10-12

„Колико вреди мудар савет“

it-2-E 768 ¶1

Ровоам

Ровоам је заузео арогантан и деспотски став због чега је скоро цео народ одступио од њега. Само су Јудино и Венијаминово племе наставили да подржавају Давидов дом, као и свештеници и Левити из оба краљевства и неки појединци из осталих десет племена (1Кр 12:16, 17; 2Ле 10:16, 17; 11:13, 14, 16).

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-1-E 966-967

Демон с ликом јарца

Речи из Исуса Навина 24:14 указују на то да су Израелци у египатском ропству у извесној мери потпали под утицај тамошње религије, а оно што је забележио Језекиљ показује да су још дugo након ослобођења из ропства упражњавали паганске обичаје (Јзк 23:8, 21). Неки изучаваоци сматрају да је управо због тога Бог упозорио Израел-

це док су били у пустињи да више „не приносе жртве демонима с ликом јарца“ (Ле 17:1-7), а чињеница да је Јеровоам поставио своје свештенике „за обредне узвишице како би служили демонима с ликом јарца и киповима телета које је начинио“ (2Ле 11:15) указује на то да се међу Израелцима одржао такав обичај који је био веома заступљен у Египту, нарочито у Доњем Египту. Херодот (II, 46) тврди да у грчкој митологији веровање у бога Пана и у сатире, то јест шумске демоне похотљиве природе, приказане са роговима, козјим ногама и репом, потиче управо из тог египатског веровања. Неки сматрају да су због тога што су ти пагански богови приказивани као полуживотиње и хришћани у мрачном средњем веку почели да приказују Сатану као биће са репом, роговима и копитима.

Међутим, не каже се тачно на шта се односио тај израз „длакави“ (сейрим). Неки сматрају да су то били дословни јарци или идоли у облику јарца, али за то нема ни материјалних доказа нити библијски стихови то потврђују. Тај израз можда једноставно указује на то како су те лажне богове *замишљали* они који су им служили, наиме да су длакави или налик јарцима. Још једна могућност је да се реч „јарци“ користила у погрдном смислу за све идоле, баш као што је и реч за идоле у многим текстовима изведена из речи која значи „измет“, да би се тиме изразио презир, а не да би се назначило да су ти идоли стварно били направљени од измета (Ле 26:30; Пз 29:17).